

Søren Qvist: Jeg er ung her i Tinget, men jeg synes, at jeg nu saa smaat begynder at forstaa Socialdemokraternes Diskussionsmaade. Naar det kniber for dem, snakker de udenom Sagen, begynder at drage noget andet ind i Diskussionen. Det, det her drejer sig om, er, at Socialdemokratiets Fører i en meget kraftig Tale havde paaduttet den nuværende Regering, at den vilde bruge Soldaterne mod Arbejderne — det var om ikke Ordene, saa i alt Fald Meningen. Saa oplyste den højtærede Justitsminister, at man i Ministeriet Zahles Tid har benyttet akkurat den samme Fremgangsmaade, som den nuværende Regering benytter. For at komme udenom denne Kendsgerning, som man gerne vil snakke sig fra, drager man nu noget andet ind i Debatten. Der er en Ting, som for mig er blevet ganske klar under denne Debat, og det er, at det er rigtigt, hvad der er sagt fra denne Talerstol, at Embedsmændene ikke kunde have Tillid til Ministeriet Zahle, fordi de ikke kunde vide, om de havde Regeringen bag sig, naar de optraadte mod Urostitferne. Vi har nu set, at man vil løbe fra sit Ansvar.

Der er en Ting til, som det forekommer mig er blevet ganske klar under Debatten her, og det er, at ganske vist har det radikale Venstres Fører Hr. Rode et Standpunkt med Hensyn til en elastisk Importregulering, men det radikale Parti har intet som helst Standpunkt, og alligevel staar det ærede Medlem Hr. Rode op og vil tage den nuværende Regering i Skole og spørge den, hvad den vil gøre. En Mand, der staar som Fører for et Parti, der ikke selv har noget Standpunkt, er ikke den rette til at tage andre i Skole.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det høje Ting fik her Lejlighed til at se og høre en Mand, som gerne vilde tale om noget andet. Jeg skal undlade at følge ham. Jeg vil blot gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Justitsminister, som sidst, da han havde Ordet, udtalte, at jeg havde refereret Sagen om dette Brev paa en Maade, som ikke passede. Jeg tilbagebeviser bestemt denne Sigtelse som ganske urigtig. Det, jeg citerede, var de Hovedpunkter i Brevet fra mig og i Brevet fra Udenrigsministeriet, som jeg ansaa for de væsentligste, da de indeholder Sagens Kærne, og andet, Indledning og Afslutningsformular, var der dog ingen Grund til at

spilde Tingets Tid med at oplæse. Det forbavser mig selvfølgelig ikke, at den højtærede Justitsminister ogsaa i den sidste Stund søger at beskyldte sin Modstander for at gøre det, som han selv har gjort nu adskillige Gange.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Søren Qvist vilde for et Øjeblik siden slaa fast, at det Spørgsmaal, som fra første Færd var rejst af det ærede Medlem Hr. Stauning, var Spørgsmaalet om Militærets Beredskab. Det var i en meget kraftig Tale, sagde det ærede Medlem, men i den samme kraftige Tale blev der rettet en skarp Kritik imod den højtærede Justitsminister, netop i Anledning af den Udtalelse, som er tillagt det ærede Medlem Hr. Stauning, nemlig Ønsket om at faa en Udlænding sendt ud af Riget. Nu er det dog ganske klart, at naar dette bestrides saa skarpt, som det gøres af den højtærede Justitsminister, saa maa man selvfølgelig prøve paa, om det ikke skulde være muligt at bibringe Justitsministeren en anden Opfattelse end den, han har.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det gaar jo ofte med saadanne Diskussioner som denne, at man glemmer Udgangspunktet, og det forekommer mig, at man er ved at glemme Udgangspunktet i denne Diskussion. Udgangspunktet var dette, at der blev rejst en Beskyldning mod den nuværende Ministerium for at have ført en anden Politik frem med Hensyn til Militærets Opgave overfor Befolkningen end den, der var herskende under Ministeriet Zahle. Det er grundigt tilbagevist, at der er ført en saadan anden Politik, og saa kan man jo gerne camouflere sit Tilbægtog. Men jeg vil gerne have Lov til at understrege en ganske enkelt Ting. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde lige før angaaende den Skrivelse, han havde sendt den højtærede Justitsminister, at han havde citeret, hvad han ansaa for det væsentlige. Ja, det er nu en Gang ofte saaledes — og al Diskussion opstaar maaske af den Grund —, at det er noget forskelligt, hvad man anser for det væsentlige. Hvad jeg for mit Vedkommende anser for noget af det mere væsentlige i denne Debat, og som jeg derfor gerne vil stille et positivt